

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060208

DOM
2017-09-18
Stockholm

Mål nr
P 11146-16

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2016-11-29 i mål nr P 3260-16, se bilaga A

KLAGANDE

E S

MOTPARTER

1. Byggnadsnämnden i Sölvesborgs kommun
294 80 Sölvesborg

2. Sölvesborgs Fastighetsförmedling AB
Stortorget 6
294 91 Sölvesborg

Ombud för 2:
Advokaten B A

SAKEN

Avvisning

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1343655

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

E S har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen med ändring av mark- och miljödomstolens dom ska återförvisa ärendet till länsstyrelsen för prövning i sak.

Sölvesborgs Fastighetsförmedling AB har motsatt sig ändring.

Nämnden har avstått från att yttra sig.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

E S har anfört att mark- och miljödomstolen inte verkar ha förstått vem som äger vilken fastighet och att domen ger intryck av att domstolen inte fullt ut har satt sig in i ärendet.

Sölvesborgs Fastighetsförmedling AB har anfört att underinstansernas avgöranden är riktiga och att oklarheterna i mark- och miljödomstolens dom inte förändrar detta förhållande.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Nämnden har beslutat att lämna E Ss anmälan om ändrad användning av byggnad från glasskiosk till pub- och restaurangverksamhet på fastigheten X utan åtgärd med motiveringen att ingen ändring som kräver bygglov har gjorts. Frågan är om E S får överklaga beslutet. Han äger fastigheten Y som enligt en lagakraftvunnen detaljplan är avsedd att bebyggas med fritidshus. Enligt E S medför pub- och restaurangverksamheten på X störande omgivningspåverkan främst i form av buller vilket har en negativ påverkan på den planerade exploatering av hans fastighet med fritidsbebyggelse.

Ett tillsynsbeslut som det aktuella får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom eller henne emot. Det framgår av 13 kap. 8 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL, som hänvisar till 22 § förvaltningslagen (1986:223). Rätten att

överklaga enligt den sistnämnda bestämmelsen förutsätter att beslutet antingen påverkar klagandens rättsliga ställning eller rör ett intresse som han eller hon har och som erkänts av rättsordningen. Exempelvis kan det vara fråga om att klaganden företräder ett intresse som myndigheten ska ta hänsyn till vid sin materiella prövning av ärendet eller att klaganden har ett beaktansvärt intresse i saken. Avgörande för rätten att överklaga är den effekt som beslutet får för klaganden (se t.ex. Högsta domstolens dom den 1 juni 2017 i mål nr Ö 5758-15). Den närmare avgränsningen har överlämnats till rättspraxis att utforma (se prop. 2009/10:170 s. 362).

Den som uppträder som anmälare i ett ärende och begär att en myndighet ska ingripa mot påtalade förhållanden är inte av denna anledning klagoberättigad. Skulle anmälares personliga eller ekonomiska situation klart påverkas av att myndigheten inte ingriper på önskat sätt kan emellertid klagorätt föreligga, men endast under förutsättning att rättsordningen på något sätt erkänt anmälares intresse i saken. I praxis har beslut att inte vidta tillsynsåtgärder enligt PBL ansetts beröra ägaren till den fastighet som direkt gränsar till den fastighet som anmälan avser (se HFD 2011 not. 93). Vidare har en hyresgäst ansetts klagoberättigad när nämnden beslutat att inte vidta tillsynsåtgärder mot fastighetsägaren efter en anmälan om bristande ventilationskontroll. Detta då en hyresgäst, såsom boende i fastigheten, har ett intresse av ett tillfredsställande inomhusklimat och syftet med bestämmelsen om obligatorisk ventilationskontroll är att tillgodose detta intresse (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 2 juli 2015 i mål nr P 3231-15).

På liknande sätt som när det gäller tillsynsbeslut anses beslut om bygglov beröra ägare till fastighet som direkt gränsar till den fastighet som avses med lovet. Även om en gata eller väg skiljer klagandens fastighet från den som avses med ett bygglov brukar rätt att överklaga anses föreligga. Därutöver anses bygglovsbeslut angå ägare till fastigheter i nära grannskap och andra med ett av rättsordningen erkänt intresse, om de är särskilt berörda med hänsyn till bl.a. arten och omfattningen av den aktuella åtgärden samt natur- och trafikförhållandena på platsen (se t.ex. Mark- och miljööverdomstolens dom den 30 juni 2015 i mål nr P 1768-15). En grundtanke enligt praxis är att den krets som får överklaga ska vara väl avgränsad (se Didón m.fl., Plan- och bygglagen [1 juli 2016, Zeteo], kommentaren till 13 kap. 8 §).

E Ss fastighet Y är obebyggd och gränsar inte direkt till X. Det förhållandet att hans fastighet ligger relativt nära X innebär inte i sig att det aktuella beslutet angår honom på ett sådant sätt att han har rätt att överklaga. E S har gjort gällande att den ändrade användningen av byggnaden på X ger upphov till störande omgivningspåverkan främst i form av buller och att detta har en negativ påverkan på den planerade exploatering av

hans fastighet med fritidsbebyggelse. Det område som enligt detaljplanen innebär att fastigheten Y får bebyggas med fritidshus ligger cirka 100 meter från den aktuella byggnaden på X. Dessa omständigheter är inte tillräckliga för att

E S ska anses särskilt berörd av beslutet att lämna hans anmälan utan åtgärd.

Mark- och miljööverdomstolen anser därför att överklagandet ska avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Claes-Göran Sundberg, tekniska rådet Inger Holmqvist samt hovrättsråden Christina Ericson och Li Brismo, referent.

Föredragande har varit Ote Dunér.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen
3:4

DOM
2016-11-29
meddelad i
Växjö

Mål nr P 3260-16

KLAGANDE E S

Västranäsvägen
50 294 91
Sölvesborg

MOTPART

Byggnadsnämnden i Sölvesborgs kommun
294 80 Sölvesborg

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Blekinge län beslut från den 21 juni 2016 i ärende nr 403-1559-2016, se bilaga 1

SAKEN

Avvisat överklagande

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

E S inkom den 24 juni 2015 till Byggnadsnämnden i Sölvesborgs kommun (nämnden) med skrivelse rubricerad ”Anmälan av ändrad användning på fastigheten X”. I skrivelsen noterades att tidigare glasskiosk på fastigheten Y omvandlats till pub- och restaurangverksamhet med fullständiga rättigheter, samt att ljudnivåerna från verksamheten varit mycket höga. Med anledning av detta begärde E S att nämnden skulle kräva att verksamhetsutövaren på Y skulle inkomma med bygglovsansökan för ändrad användning. Nämnden beslutade den 19 augusti 2015 att lämna anmälan utan åtgärd med motiveringen att inga ändringar gjorts som krävde att bygglov skulle sökas för ändrad användning.

E S överklagade nämndens beslut till Länsstyrelsen i Blekinge län (länsstyrelsen). Länsstyrelsen, som fann att E S saknade rätt att överklaga nämndens beslut, avvisade överklagandet. E S har nu överklagat länsstyrelsens beslut om avvisning till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

E S yrkar att mark- och miljödomstolen ska återförvisa målet till länsstyrelsen för fortsatt handläggning av hans överklagande.

Till grund för sin talan anför E S huvudsakligen följande.

Företaget som driver verksamheten på X etablerade sig 2013 och har omvandlat den tidigare kioskverksamheten till pub och festplats. Verksamheten är på flera sätt olämplig med hänsyn till sin placering och medför störningar framförallt genom den mycket höga ljudnivån. Flera klagomål har inkommit från grannar och det finns pågående tillsynsärenden avseende verksamheten.

Då han genom skrivelse till nämnden den 24 juni 2015 initierade ärendet angående att det saknas bygglov för den ändrade verksamheten såg han det som självklart att han också gavs rätt att föra talan om nämndens beslut. Han är ägare till Z

som ligger cirka 25 meter från X. Den störande verksamheten ligger därför inom hans intressesfär. För klagorätt krävs inte att fastigheterna ska gränsa till varandra, men de ska vara belägna i samma avgränsade område, vilket framgår av RÅ 1976 ref. 112. Z och X ligger båda inom område F4 i översiktsplanen. Ärendet angår honom också då han inom cirka 105 meter från X utvecklar en den 24 juni 2014 antagen detaljplan för fritidshus med plats för åtta tomter. Störningarna från X påverkar menligt hans satsning på fritidstomter i ett område vars lämpligaste användning är just boende för rekreation och fritid.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser och praxis framgår av länsstyrelsens överklagade beslut. Mark- och miljödomstolen instämmer i länsstyrelsens bedömning. Vad E S anfört i mark- och miljödomstolen om att verksamheten på X enligt hans uppfattning inverkar menligt på hans tilltänka exploatering av fastigheten Y medför ingen annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 20 december 2016.

Lena Stjernqvist

Mårten Dunér

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lena Stjernqvist, ordförande, och tekniska rådet Mårten Dunér. Föredragande har varit beredningsjuristen Mattias Hodsoll.